

VALMIERAS KĪMIKS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Avīze iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1991. gada 25. jūlija

Nr. 25 (595)
Cena 1 kap.

PĒC PIRMĀ PUSGADA

22. jūlijā 2. ceha lekciju zālē notika sanāksme, veltīta pirmā pusgada darba rezultātu rezumēšanai un 1991. gada kolektīvā līguma izpildes rezultātiem šajā periodā. Piedalījās rūpnīcas un cehu arodbiedrības komiteju, direktora padomes locekļi, kā arī uzņēmuma galvenie speciālisti, cehu priekšnieki, citas ieinteresētās personas.

Par rūpnīcas saimnieciskās un ekonomiskās darbības rezultātiem pirmajā pusgadā informēja galvenais grāmatvedis **Andrejs Miglenieks**. Iepazīstinām lasītājus ar dažiem skaitļiem:

— Preču produkcijas plāns I pusgadā izpildīts par 109,5 procentiem. Realizēta produkcija par 47,3 miljoniem rubļu, plānu pārsniedzot par 4,3 procentiem. Produkcijas pašmaksas ir 51,6 kapeikas uz 1 rubli preču produkcijas, realizētās produkcijas rentabilitāte sasniedz 62,3 procentus. Tas ir augsts rādītājs.

Sociālās nodrošināšanas nodokli rūpnīca pavisam maksā 3352 tūkstošus rubļu, tai skaitā — izlietots slimības pabalstiem 236 t. rubļ., pensijas strādājošiem pensionāriem 575 t. rubļ., pabalsti bērnu audzināšanai 654 tūkst. tūkstoši rubļu. Kopā izlietots 1465 t. rubļ., pārskaitīts sociālās nodrošināšanas nodalī 1887 t. rubļ.

Bilances peļņa I pusgadā bija 21 982 t. rubļ. Peļņas sadalījums budžetā — īpašuma nodoklis 514 t. rubļ., zemes nodoklis 130 t. rubļ., peļņas nodoklis 6322 t. rubļ. Bez tam budžetā ieskaitīti 1,7 milj. rubļu apgrozījuma nodokļi. Tātad pavisam budžetā ieskaitīti 6966 tūkstoši rubļu, kas sastāda 31,7 procentus no peļņas. Ražošanas attis-

tības fondā ieskaitīti 5 miljoni rubļu, materiālās stimulēšanas fondā — 900 rubļ., sociālās attīstības fondā — 5 miljoni rubļ., rezervē — 4028 t. rubļ.

Materiālās stimulēšanas fonda izlietojums ir 544 tūkstoši rubļ. No šī fonda, piemēram, prēmijas par 1V ceturksni, papildus atvaļinājums 3 dienas, izmaksātas dividendes par 1990. gadu, kā arī 40 procentu piemaksa akciju īpašniekiem, apbalvojumi jubilejas reizēs, pabalsti, kompensācija I ceturksni utt.

No ražošanas attīstības fonda izlietoti 2764 t. rubļ., tai skaitā: kapitālajai celtniecībai, kadru sagatavošanai, dabas aizsardzības ligundarbiem, jaunās tehnikas un tehnoloģijas ieviešanas ligundarbiem, zinātniski pētnieciskiem mērķiem un citām vajadzībām.

No sociālās attīstības fonda pirmajā pusgadā izlietoti 2,2 miljoni rubļu. Tai skaitā dzīvokļu celtniecībai — 772 t. rubļ., nakts ēdināšanai — 15 t. rubļ., bernudāru uzturēšanai — 455 t. rubļ. (viena bērna uzturēšana mēnesi izmaksā 162,34 rubļ., bet 1990. gadā — 79,63 rubļ.), dzīvokļu saimniecības uzturēšanai 237 t. rubļ., veselības aizsardzības vajadzībām 90 t. rubļ., +7 tūkstoši medikamentu iegādei, piemaksa strādājošiem par ēdināšanu 357 tūkstoši rubļu. No šī fonda līdzekļi

izlietoti arī sporta bāzu uzturēšanai, DOSAAF un airēšanas slaloma sekcijas vajadzībām, sponsorēšanai un citiem mērķiem.

Galvenais grāmatvedis, analizējot I pusgada rezultātus, atzīmēja, ka neapmierinoši tiek izlietoti līdzekļi kapitālās celtniecības vajadzībām — nez vai izdosies apgūt visus paredzētos līdzekļus.

Sākot administrācijas pārskatu par kopīguma izpildes gaitu, direktors **Inārs Poļaks** atzīmēja, ka rūpnīca iegājusi savas pastāvīšanas 29. gadā, šogad šo jubileju atzīmējam darbā. Viņš uzsvera, ka visa mūsu ekonomiskā politika pirmajā pusgadā bija rūpnīcas izdzīvošanas politika, jo gada sākumā bija ļoti daudz neskaidrību par tās turpmāko darbību. Pozitīvs faktors bija tas, ka visi mūsu produkcijas saņēmēji atzina un pieņēma mūsu noteiktās līgumcenas par piegādājamo produkciju. Un tā pirmais pusgads aizvadīts samērā veiksmīgi, iegūta peļņa. I pusgadā gausi ritēja kapitālās celtniecības uzdevumu izpilde. Lielas grūtības ir ar celtniecības materiāliem, te atbalstu no republikas nesaņemam. Nevīzās uz priekšu gazifikācijas priekšdarbi. Celtniecības kooperatīvu darbs arī nav devis gaidīto. Viens kooperatīvs paputējis, bet «Gauja», kas tagad pārtop par sabiedrību ar ierobežotu atbildību, arī nekādi nevar nostabilizēt savu darbu. Otrajā pusgadā viens no svarīgākajiem uzdevumiem ir apgūt paredzētos kapitālās celtniecības līdzekļus. (Nobeigums 2. lappusē.)

EKSPERTS AIZBRAUCIS

Trīs nedēļas mūsu rūpnīcā uzturējās Vācijas inženier ekspertu firmas «Senior-ekspert serviss» eksperts diplomētais inženieris **Ginters Krāmers**. Viņš rūpīgi iepazīnās ar ekoloģisko situāciju rūpnīcā, Valmierā, reģionā, apmeklēja arī Vidzemes jūrmaļu un Jūrmalu. Krāmera kungs tikās ar reģionālās da-

bas aizsardzības komitejas speciālistiem, interesējās par apkārtējās vides stāvokli, dabas resursu izlietojumu, citām problēmām. Pirms aizbraukšanas vācu eksperts iesniedza rūpnīcas vadībai savus secinājumus par redzēto un dzirdēto, kā arī rekomendācijas.

Vienā no mūsu laikraksta nāka-

majiem numuriem iepazīstināsim lasītājus ar interviju, ko Krāmera kungs sniedza mūsu korespondentam, kā arī ar viņa ieteikumiem apkārtējās vides aizsardzības uzlabošanai.

23. jūlijā Krāmera kungs izbrauca uz Bonnu.

Piedāvā «Zaļā zeme»

Visi jau būsim ievērojuši jauno kiosku starp polikliniku un ieeju kulinārijas veikalā. Tā saimniece ir sabiedrība ar ierobežotu atbildību «Zaļā zeme». Jaunā kioska izbūvē un iekārtošana vēl nav pabeigta (ir siena laiks!), taču produkcijas piegāde un pārdošana jau sākusies.

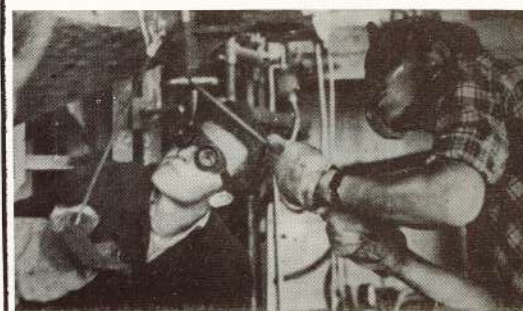
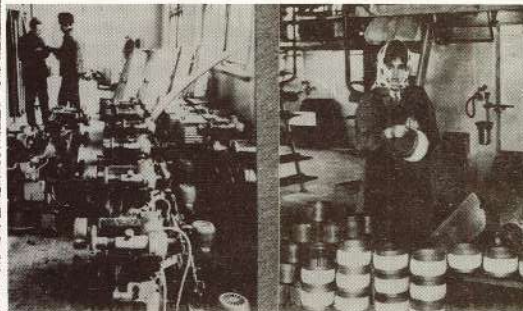
Aizvadītajā nedēļā rūpnīcā strā-

dājošie varēja iegādāties jaunus kartupeļus, gurķus, puķu kāpostus, tomātus, zaļos zirnīšus, ko izaudzējuši jaunsaimnieki. Tagad būs iespēja iegādāties arī pienu un krējumu. Pagaidām šos produktus piegādā ierobežotā daudzumā, tāpēc visiem, kas vēlas tos iegādāties, jānodod pārdevējai pudeles vai burciņas, norādot, cik piena vai krē-

juma viņi vēlas iegādāties nākamajā dienā.

Starp rūpnīcas administrāciju un «Zaļo zemi» pānākta noruna, ka lauksaimniecības produkcija, ko pārdos jaunajā kioskā, nebūs dārgāka par tirgus cenām, pat zemāka. Turpmāk lauksaimniecības ražojumu sortimentu paredzēts vēl paplašināt.

18. JŪLIJĀ RŪPNĪCAI
APRITĒJA 28 GADI

● Iz mūsu vēstures...

(No redakcijas fotoarhīva)

PĒC PIRMĀ PUSGADA

(Turpinājums no 1. lappuses.)
[us. Tuvākajā laikā jānodod 60 dzīvokļu māja. Par apmēram mēnesi aizkavēties darbi 25 dzīvokļu mājas celtnes avārijas dēļ. Nākamo māju pagaidām nevar uzsākt. Materiālu trūkuma dēļ nav arī paveiktas iecerētās kopmitņu pārbūvē par dzīvokļiem.

Runājot par sociālās attīstības fonda līdzekļu izlietojumu, direktors uzsvēra, ka rūpnīca spēš ne tikai izmaksāt strādātājiem 90 rubļu kompensāciju mēnesī, bet arī ik mēnesi piemaksāt 3 rubļus par ēdināšanu (no sākuma 2 rubļus). Tiek risinātas algas paaugstināšanas problēmas, tās tiks risinātas arī turpmāk. Galvenais uzdevums ir stabilizēt stikla šķiedras izstrādi, jo no tā atkarīgs pārējo ceļu darbs, ligumsaistību izpilde, kā arī peļņa. Administrācija meklē jaunus ceļus strādājošo apgādes uzlabošanai ar pārtikas produktiem. I pusgadā atvērtas veikals «Salisbury», bet šajās dienās sācis darboties lauksaimniecības produktu kiosks «Zaļā zeme». Mums ir arī turpmāk jārūpē-

jas par šīs problēmas risinājumu, ja tiks ieviestas brīvas cenas lauksaimniecības produktiem, būs jāveic pasākumi strādājošo sociālajai aizsardzībai.

Nopietnāka vērība jāvelta ekoloģijas problēmām. Pirmajā pusgadā rūpnīcai bija jāsamaksā 62 tūkstoši rubļu par apkārtējās vides vīrsnormatīvo piesārņojumu.

Arod biedrības rūpnīcas komitejas priekšsēdētāja **Gunta Altenberga** teica, ka kopīgumā ietvertie pasākumi lielākoties tiek izpildīti. Viņa izteica vairākas pretenzijas administrācijai par nepietiekamu sadarbību ar arod biedrību, risinot dažus jautājumus, kas saistīti ar tarifa likmju pārskatīšanu, aicināja šajos jautājumos vairāk konsultēties ar arodkomiteju. Tāpat vairāk jāsaņemas peļņas izlietošanas jautājumi, vajadzētu vairāk līdzekļu iedalīt tieši rūpnīcas ļaužu labā, vairāk palīdzēt tiem, kuriem darba samaksa ir zem rūpnīcas vidējās. Arodkomitejas priekšsēdētāja informēja klātesošos par arod biedrības līdzekļu izlietojumu pirmajā pusgadā, iz-

teica vairākus ierosinājumus.

Darzkopības biedrības «Gauja» valdes priekšsēdētājs **Edvins Andersons** īsumā informēja par biedrības darbu un problēmām, lūdza rūpnīcas vadībai finansiālu palīdzību.

Aušanas ceha priekšniece **Astrīda Aizsilniece** atzīmēja, ka rūpnīcas vadība veikusi lielu darbu algu paaugstināšanai. Tas ir labi, un šis darbs jāturpina. Kas notiks, ja tiks ieviestas brīvas cenas pārtikas produktiem? Runātāja izteica ierosinājumu atceļt talonu sistēmu spēcināšanai, lai visi dzer pienu, cik patīk — rūpnīca ir spējīga to samaksāt. Viņa ierosināja arī turpināt agrārā gadu praksi un sniegt palīdzību kādai no lielsaimniecībām (atbildēt uz to, direktors informēja, ka rajona pašvaldība ieteic noslēgt attiecīgus līgumus ar kopsaimniecībām «Kaugurīši» un «Zaļā zeme»).

Tika pieņemti vairāki papildinājumi kopīgumam, nolēma arī izstrādāt nolīgumu par 25 dzīvokļu māju.

HERMANIS HERCBERGS

KLŪT PAR SAIMNIEKU

Rūpnīcas kopīgumā 1991. gadam nodājā «Strādātāju sociālā aizsardzība un priekšrocības» ir ierakstīts: «... kopā ar arod biedrības komiteju, pamatojoties uz Latvijas Republikas likumu par zemes reformu, rast iespēju iegūt papildus zemes gabalu darzkopības attīstībai.»

Liekas, tikai viens neliels punkts, bet aiz tā stāv lieli darbi, daudz jautājumu un problēmu risināšana. Par to arī pastāstīja mūsu korespondentam jaunievēlētais rūpnīcas darzkopības biedrības «Gauja» valdes priekšsēdētājs **EDVINS ANDERSONS**. Jāsaka, pirms tam viņš bija valdes loceklis, un visi darbi «Gaujā» ir labi zināmi.

— Cik tagad ir liela «Gaujas» saimniecība?

— Praktiski darzkopības biedrība sastāv no pieciem sektoriem, no tiem četri strodas centrā (32,6 ha) un piektais — «Bēršas» (13,6 ha), kopā biedru ir 473, bet vēl apmēram 250 rūpnīcas cilvēku vēlas saņemt zemes gabalu. Ar šo jautājumu mēs kopā ar rūpnīcas administrāciju nodarbojamies. Pašlaik mums ir pieprasīta zeme Zilākalnā un Kauguros. Jādama, ka jaunie likumi par zemes reformu palīdzēs visiem tiem, kas vēlas iegūt zemes gabalu saimniecīšanai, nevis otrādi — sarežģīs problēmas.

— Tagad visās dzīves jomās gandrīz galvenā problēma ir finanses...

— Tiešām, finanses, materiāla bāze ir pamats visam. Kā jau jebkurā organizācijā, arī mums pastāv biedru naudas. Pašlaik tās ir 15 rbļ. gadā no katra «Gaujas» dalībnieka. Domāju, ka tā nav liela nauda, un jau pēdējā pilnsapūcē (tās notiek vienu reizi gadā) izraisījās saruna par «Gaujas» līdzekļiem, tomēr pagaidām viss palika bez izmaiņām. Līdzekļu trūkst, arī mūsu saimniecību iespaido dzīves dārdzība. Labi, ka rūpnīcas vadība ir pretimnākoša, palīdz ar vajadzīgiem materiāliem (kopīguma saņakmē par 1991. g. I. pusgada rezultātiem, kas notika pirmdien, uztājās arī **Edvins Andersons**, stāstīja par biedrības problēmām, savukārt, rūpnīca ir apsolījusi «Gaujas» attīstībai un uzturēšanai 6 tūkst. rbļ. — red. piez.). Vienmēr atsaucegs un izpalīdzīgs ir transporta saimniecības priekšnieks **Boris Faļevičs**. Daudzas lietas tomēr kārtojas ļoti lēni, bet labi, ka virzība uz priekšu ir — tā, beidzot, ir pānākta vienošanās ar galas kombinātu par kopējā braucamā ceļa izmantošanu. Dzemēl vēl joprojām tapšanas stadijā ir jautājums par «Gaujas» darzkopības biedrības kiosku, kurā varētu realizēt dārzi-

nos izaudzēto. Tajā pašā laikā rūpnīcas strādniekiem teritorijā doļa iespēja jaunsaimnieku kioskā nopirkt daržņus, piena produktus. Daudzus «Gaujas» biedrus var redzēt tirgū ar savu produkciju. Kāpēc? Te vairāk jādomā par morālo pusī — saviem darbbiedriem tepat rūpnīcā it kā negribētos dārgi pārdot, bet tirgū nāk un brauc no pil-sētas, rajona, var patīgoties...

Runājot par materiāliem, grībēnu piebilst par to, ka bieži mēs paši nesaimnieciski rīkojamies. Teiksim, atkritumu konteineros ko tik nevar atrast: nezales kopā ar zemi, plēves gabalus, pat granti un akmeņus. Iesaku: nezales un plēves var sadedzināt, izmantojot kā mēslojumu, un granti — atstāt ceļa malā, tā vēl var noderēt ceļa nostiprināšanai.

— Saimniekot ir jāprot, jāmācās. Par maz ir dabūt zemes gabalu un samest tur visu, kas aug. Jābūt zināšanām par to, kā apstrādāt zemi, kas un kā labāk audzējams.

— Jā, par isto saimnieku ir jāmācās klūt. Mums pat bija tāda doma pieņemt «Gaujā» speciālistu ar agronoma zināšanām, pie ka varētu konsultēties par jebkuru jautājumu darzkopībā. Viens otrs dārziņa īpašnieks arī sācis turēt vistas, pīles, trušus, arī tie jāprot audzēt. Vairbūt kāds no rūpnīcas ļaudīm varētu pieteikties par tādu konsultantu? Grībētos redzēt vairāk iniciatīvas un dzirdēt priekšlikumus no pašiem «Gaujas» biedriem par kārtību, kādā mēs dzīvojam, ko vajadzētu mainīt. Gan es, gan visi pārējie valdes locekļi gaidīs padomu, paši darīs visu nepieciešamo.

— Paldies par stāstījumu. Protams, vienreiz visu nolikt uz papīra nav iespējams, tāpēc turpmākajos numuros varam izlasīt citus materiālus par darbu gaitu darzkopības biedrībā «Gaujā». Par jautājumiem un problēmām var griezties pie **Edvina Andersona**: I. līnija, mājas Nr. 45.

Izsakām līdzjūtību **Vladimiram Filjipovam** sakarā ar brāja nāvi.
I. ceha kolektīvs

EKONOMISKIE SAKARI — TAS IR LABI!

— Produkcijas piegādes plānus rūpnīca pirmajā pusgadā izpildījusi simtprocentīgi, — tā savu stāstījumu par rūpnīcas darba rezultātiem šogad sāk realizācijas daļas priekšniece **Nina Petrova**. — Neraugoties uz sarežģīto politisko un ekonomisko situāciju, varam teikt, ka pamatā esam saglabājuši visus sakarus ar mūsu produkcijas saņēmējiem. Līgumi tika noslēgti un, kā jau mīnēju, tiek izpildīti. Gadās, protams, arī nelielas kļūmes vai pārpratumi, taču visus šos jautājumus risinām darba kārtībā, regulējot un precizējot vienu vai otra produkcijas veida piegādes termiņus.

Kā zināms, rūpnīcas izstrādājumu klāsts ir diezgan plašs. Te ietilpst gan stikla audumi elektroizolācijai un konstruktīvie audumi, lodītes, šķiedra, lentas, dekoratīvie audumi, sadzīves priekšmeti, motobraucēju aizsargcepures, tenisa raketes, citas luntas patēriņa preces. Produkciju rūpnīca, tāpat kā agrāk, sūta uz daudzām PSRS republikām, vairākām ārvalstīm. Visu, ko prasa mūsu republika, la arī saņem. Latvijā paliek liels daudzums tautsaimniecības preču, ko nosūtām vairumtirdzniecības bāzēm, stikla audumi

siltumizolācijai un celtniecības materiāliem. Tiek meklēti ceļi un iespējas, lai mūsu produkciju arvien plašāk varētu izmantot dažādā būvmateriālu izgatavošanai. Bez tam nedrīkst aizmirst, ka liela daļa produkcijas pēc speciālās apstrādes, ko diemžēl Latvijā izdarīt nav iespējams, atgriežas republikā, piemēram no Tiraspoles Moldāvijā, Petropavlovskas Kazahijā, Maail-Isajas Kirgizijā un citurienes. Par to vislabāk var pastāstīt tādu lielu rūpnīcu kā VEF, «Radiotehnika», RER un citi speciālisti, kuri ļoti labi zina, ko nozīmē stikla šķiedras un audumu ražošanas samazināšana mūsu uzņēmumā...

Rūpnīcai ir iespējas palīdzēt Latvijas celtniekiem un lauksaimniekiem ar siltumizolācijas materiāliem un citiem izstrādājumiem.

Meklējām iespējas arī mūsu ražojumu eksportācijai ārpus Latvijas. Čehoslovākijas firmai «Vertex» šogad piegādāsim krievni vairāk stikla lodīšu nekā pērn (bija 1000 tonnas). Stikla grīsti (roving) eksportējam pēc kontrakta ar Svecies firmu uz Itāliju. Eksportējam produkciju arī uz Poliju. Problēmas? Vai nu bez tām! Jā-

teic, ka ļoti izjūtām to, ka ražošanas plāns reizēm pildās ar lielām grūtībām, tas rada lielu nervozitāti, raizes. Par ritmiskumu īpaši žūnoties nevarēt, protams, arī te varētu būt labāk. Manuprāt, reizēm mums pietrūkst elastīguma, regulējot vienu vai otra sortimenta ražošanas plāna izpildi, lai sekmīgi nodrošinātu piegāžu plāna izpildi saskaņā ar noslēgtajiem līgumiem.

Par Baltijas dzelzceļu šobrīd sudzieties nevaram. Ja agrākajos gados bija lielākas grūtības ar konteineriem, tad patlaban tādu nav, cerams, arī nebūs.

Svarīgi ir regulāri pildīt līgumsaistības ar Latvijas vairumtirdzniecības bāzēm tautsaimniecības preču piegādē, jo tas ne tikai palīdz stabilizēt rūpnīcas finansiālo stāvokli, bet arī saņemot no turienes dažādus rūpnīcas izstrādājumus, ko varam mūsu veikalā realizēt rūpnīcā strādājošiem.

Ir arī problēmas ar cenām, ar produkcijas licenšānu, divām mūitām utt. Cenāmies tās pārvarēt, lai cik sarežģīti tas arī nebūtu.

Ar realizācijas daļas priekšnieci sarunājās
HERMANIS HERCBERGS

Līdzjūtība

Rīgas biržai pašlaik tiek izstrādāta simbolika. Centisimies pārņemt arī vecās Rīgas biržas tradīcijas. Ar laiku pārņemsim Rīgas biržas telpas. Pirmie lielle tirdzniecības pasākumi notiek jūlija trešajā dekādē. Pēc tam darbs ritēs regulāri. Domāju, ka šādas tirgus dienas rīkosim vismaz divas reizes nedēļā, piesaistot klāt kā Austrumu, tā Rietumu partnerus. Pirmām kārtām uzņemējam Latvijā un Baltijā.

Pirmais lielākais tirdzniecības pasākums ilgs divas vai trīs dienas viesnīcas «Latvija» konferenču zālē un lielajā restorānzālē. Piedalīsies Latvijas uzņēmēji un tirgotāji no Austrumiem un Rietumiem, ja izdosis atrisināt licenšānas jautājumus.

Domājam laist apgrozībā visai prāvu preču klāstu, par apmēram 300—500 miljoniem rubļu. Ar ko mēs tirgosimies? Visiem laikam jau ir zināms, ka Latvijā ražotās preces

ir ļoti pieprasītas Austrumu reģionos. Es domāju gan vieglās rūpnīcības izstrādājumus, gan arī mūsu mašīnbūves, smagās rūpnīcības un aparātūbūves izstrādājumus, ar kuriem pagaidām mēs Rietumos nevaram konkurēt. Attiecīgi iepērkot no austrumreģioniem izejvielas un materiālus, energoresursus, degvielu utt. Tātad biržā varētu būt mehānisms, kas tirgus apstākļos ļauj republikas tautsaimniecībai noturēties līmeni un pat radīt zināmu pieaugumu. Protams, es nedomāju, ka mums ir Latvijā jāstāj tādas rūpnīcības nozares, kas tai nav raksturīgas. Bet reāli eksistējošie uzņēmumi ir jāaaglabā un jāaapģada ar materiāliem un izejvielām. Tās būtu biržas pamatlīdzekļi:

(Nobeigums turpmāk.)

Par izdevumu atbild
H. HERCBERGS.

Tas jūs var interesēt

KAS IR RĪGAS BIRŽA?

Pārejot uz tirgus ekonomiku, mūsu dzīvē rodas daudz jaunu problēmu, sastopamies ar parādībām un institūtiem, par kuriem jaunā pasaulē, varbūt, tikai lasījusi grāmatās vai redzējusi kinofilmās. Par to, kas ir biržas, lasītāji šoreiz var uzzināt no intervijas ar Rīgas biržas ģenerāldirektoru **IMANTU CINKUSU**, ko ar saīsinājumiem publicējam no izdevuma «Ābeles» jaunākā numura. (Lasītāju zīnāšanai: ar 1992. gadu «Ābeles» vārds ir abonēti).

— Rīgas birža. Vai tas ir jauns veidojums vai atjaunots? Mazliet par vēsturi.

— Biržas Rīgā tika likvidētas 1940. gada vidū. 70 gadus Krievijas imperijā, 50 gadus Latvijā, Baltijas valstis biržu darbība bija pārtraukta. Tēlaini sakot, stāp Singapūrā un Hamburgā bija liels pārvarums. Tagad šis pārvarums tiek aizpildīts. Padomju Savienībā kopumā ir jau ap 160 biržu. Latvijā

Rīgas birža ir pirmā atjaunotā birža, un centisimies pārņemt šīs biržas vēsturiskās tradīcijas.

Sodien birža sāk funkcionēt kā materiālu birža, bet plānojam jau līdz gada beigām to pārveidot fondu un vērtspapīru biržā. Tātad funkcijas paplašināsies. Nemot vērā to, ka mēs deklarējam un kaut ko arī darām, lai ietu uz tirgus ekonomiku, birža ir absolūti nepieciešams veidojums. Jo bijušās valsts

struktūras, kas «pārdalīja» sarazoto produkciju, tā saucami «gossnabs», «glavsnabs» vai valsts pasūtījumu pēdējos gados vairs nepilda savas funkcijas, tātad jāmekle un jārada jaunas struktūras, kas varētu koordinēt horizontālos sakarus starp uzņēmējiem ne tikai Latvijā, ne tikai Baltijas valstīs, bet arī Austrumu un Rietumu reģionos. Sodien pastāv daudz dažādu šķēršļu, es šeit domāju visus iestādījumus, institūtus, kas aizlīdz šrīvu ekonomisku integrāciju pāri robežām. Šo institūtu pastāvēšanai ir gan objektīvi, gan arī vairāki subjektīvi iemesli, kā jau valstī, kur pirmajā vietā ir politika, pēc tam tikai seko ekonomika. Visam jābūt absolūti otrādi.